

tilsigter, at man strøg Bevillingerne til Hest-avlen o. s. v., saaledes som her er foreslaaet, i alt til et Beløb af over 400,000 Kr., vilde Resultatet let blive det, som jeg har nævnt, at alle de andre Besparelser vilde løbe ud i Sandet. Men det tror jeg ikke vilde være heldigt for Landbruget og for dem, der særlig repræsenterer Landbruget. Jeg mener derfor, at det er nødvendigt, at man faar en samlet Overvejelse af hele Spørgsmaalet.

Det var med Interesse, jeg hørte de Udtalelser, der blev fremsatte af det ærede Medlem fra Kellerup (Leth Espensen), og der var efter min Mening mange gode Ting deri. Det ærede Medlem hævdede særligt, at den Støtte, som Landbruget fik, var ringe i Forhold til den, der bliver ydet til andre Erhverv, og deri har det ærede Medlem fuldstændig Ret. Jeg skal blot her gøre opmærksom paa, at i Øjeblikket er Udførselsværdien af danske Landbrugsprodukter omtrent 400 Mill. Kr., og den Støtte, der ydes til Landbruget, ikke alene ved Husdyrloven, men ved alt det, der findes paa hele Landbrugsministeriets Budget, løber kun op til omtrent 2 Mill. Kr. Det er altsaa kun 1/2 pCt. af Danmarks Landbrugsprodukters Udførselsværdi, bortset fra den store Mængde Varer, som i Form af Smør, Flæsk, Æg og Kød fortæres herhjemme. Det viser sig altsaa, at den Støtte, som Landbruget faar fra Staten, er saa lille, at den maa betegnes som meget beskedent.

Birek: Midt i dette straalende Kor af Landbrugere, som overgaa hverandre i Ædelhed, maa jeg maaske som en meget egennyttig Bymand faa Lov at tage Ordet. Og jeg vil da gerne have Lov til at sige, at set fra dette egennyttige Standpunkt er det altid en Glæde at iagttage sine kære Medmennesker, naar de ville skære en Rem af deres egen Hud. Jeg er imidlertid overbevist om, at naar de have foreslaaet det, maa der være nogen Grund til det. I øvrigt vil jeg sige, at ogsaa jeg — og alle mine Grupperfæller er jeg overbevist om — vil nødig tage endeligt Standpunkt til dette Forslag, før denne Sag er behandlet tilstrækkeligt i Udvalg, og det der har vist sig, om de Herrer virkelig mene, at de kunne undvære disse 400,000 Kroner.

Efter den Debat, der har været, er jeg bange for, at dette Lovforslag ikke gaar igennem i Aar, men saa kunde vi vel blive enige om, at ifald der skal gives

nye Bevillinger til Landbruget, bør disse nye Bevillinger tages først og fremmest af de Beløb, som man her foreslaar at spare, saa at vi altsaa faa Kompensation paa selve Landbrugets Budget. (*P. T. Nielsen:* Kan det ikke ogsaa gælde andre Budgetter?). Jo, det kan ogsaa gælde andre Budgetter, men jeg maa gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at der endnu ikke paa de andre Budgetter er foreslaaet saadanne Nedsættelser, som her ere foreslaaede. Jeg maa endvidere gøre det ærede Medlem fra Kellerup (Leth Espensen), der i Aften har talt saa smukt som altid, opmærksom paa, at i de sidste 7—8 Aar ere de egentlige Landbrugsbevillinger, inklusive Ministeriets Bestyrelse, stegne fra 3 Millioner til 4,700,000 Kr., eller med 1,700,000 Kr., medens Bevillingerne til Handel, Industri og Haandværk i Virkeligheden kun ere stegne fra 800,000 Kr. til 2 Millioner. Altsaa ere 400,000 Kr. af Bevillingerne til Landbruget neppe 25 pCt. af Stigningen, og hvis man svarende hertil vilde tage 25 pCt. af de Merbevillinger, der ere komne til ved Handel, Industri og Haandværk, vilde De højst faa ud, at der her i tilsvarende Mon vilde kunne spares 50,000 Kr. Jeg antager, at hvis de Herrer kunne paaapege Punkter, hvor det er nødvendigt at spare, vil der ikke fra den Side blive gjort Indvendinger derimod.

Jeg vil gerne gøre en politisk Bemærkning, og det er den, at dette Forslags endelige Skæbne ogsaa er afhængig af en politisk Ting, nemlig Forhørens Resultat. I det Øjeblik det viser sig, at Landbrugsministeren gaar frank og fri ud af disse Forhør, vil det lette dette Forslags Gang meget. Skulde han, hvad jeg ikke haaber, gaa kompromitteret ud deraf, antager jeg, at Tinget har lært saa meget, at vi ikke anden Gang give en kompromitteret Minister en Lov. Vi have gjort det ved Retsreformen, og nu angre vi det alle umaadeligt.

Den højtærede Landbrugsminister har her givet os en virkelig smuk og anerkendelsesværdig Begyndelse paa den finansielle Udrensning, for hvilken han har været, jeg vil ikke sige en heldig, men i hvert Fald en meget veltalende Ordfører. Men jeg ønsker at sige til den højtærede Minister, at jeg er ked af, at han er kommen saa sent med disse Udtalelser om de gale Mænd, der have styret vore Finanser. Thi den højtærede Minister har siddet her i Tinget, vi have haft ham iblandt os og hørt hans Røst saa mange Gange, og han er vel ikke bleven klogere af at blive Mi-